Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sit hoc m scbit. Nā & ego ipse ingt sectis platonicis instrutus au
diens infamari xpianos. & uidens eos inpauidos ad suscipien
da mortē atq; omne supplicii tolerandi. ēsidabam qd inpossi
bile eet in malicia eos & in libidine cūsari. Qs enī aliqndo uo
luptuosius & luxuriosius deditus. & q humanis carnib uescei de
licias putet mortē libenter amplectit. q scilicet ipsa ē festum
careat pqua infamari maluit uoluptate. Qn immo uuere
perpetuo si liceret & latere iudicia. in hoc magis opam daret.
ne dū semetipsū statuere ac professe morti studet offerre.
S; & idem ipse iur scbit adrianū pncipē. suscepti a serenis
mo graciano clarissimo uiro psidē litis inqb de xanis p
ctabat rescpsisse. qd ñ eet iusti xanos nulli cōmunis reos
absq; iudicio legib q; puniri. simul & exemplū eplē ipsi
subiecit ctinentis hunc modū. Exemplū eplē impatoris
adriani ad minucium fundanium pēsulem asie.

Accepi litas ad me scptas a decessore Cap. viii.
tuo serenio graciano clarissimo uiro. & ñ placet
am relationē silentio pture. ne & innoxii pturbent.
& calumniatoribus latendi tribuat occasio. Itaq; si eundem
punciales huic pericloni sue adeē ualent adusum xanos.
ut pbunali eos q in aliq arguant. hoc eis exequi ñ prohibeo.
peib aut in hoc solis & adclamationib uti eis ñ pmitto. Et
enī multo equū ē siqs uolet accusare. te cognosce de ob
iectis. Siqs q accusat & probat adusū leges q equa agere
memoratos homines. pmerito peccatos etiā supplicia